

دفع الوقت ایالات متحده- اجلاس مشورتی وزرای دفاع ناتو

امروز ۲۲ اکتوبر ۲۰۰۹ وزرای دفاع کشور های ناتو در براتیسلاوا مرکز جمهوری سلواک اجلاس مشورتی شان را در رابطه به مسائل افغانستان به صفت مسأله اصلی آغاز می نمایند.

این اجلاس زمانی دائر میگردد که در دور دوم انتخابات طوریکه اداره اوباما اظهار میدارد: " مشخص نیست که چه کسی ریاست جمهوری افغانستان را عهده دار میگردد." به گفته جنرال مک کرایستل فرمانده ناتو در افغانستان، "ستراتژی ناتو- امریکا نابکار ثابت شد و بجای آنکه از تعداد مخالفان کاسته شود، برخلاف صفوف آنان با وجود تلفات نیرومند تر گردانید."

با عطف توجه به مسائل فوق و آنچه بعداً خاطر نشان میگردد، باید دانست که:

- این همان ایالات متحده امریکا است که چند ماه محدودی برای تصفیه نمودن امور با طالبان و انفاذ "دموکراسی" در افغانستان بیشتر ضرورت نداشت.

- این همان ایالات متحده امریکا است که بعداً در همکاری با انگلیس های مزور، زد و بند هائی را با طالبان داشته، گاهی به واگذاری ولسوالیها در ولایت هلمند به آنان مبادرت ورزیده و زمانی هم این ولسوالی ها را دوباره تسخیر نموده اند.

- این همان ایالات متحده امریکا است که بازی موش و گربه را حتی در میان همدستان خودش به استثنای بریتانیا در صفوف ناتو براه انداخت.

و سر انجام هر چه در مورد این کشور های اشغالگر افغانستان بگوئیم صدق میکند، زیرا کشوریکه حکومت و نظام مشروع نداشته، هر روز بوی گند دسایس، توطئه ها و افتراآت آن ذهنیت مردم را مغشوش میسازد، چیز دیگری را نمیتوان انتظار داشت.

و اما ناتو- امریکا میخواهند " رحمی" به حال مردم بلاکشیده افغانستان کنند و ازینکه با بم افکن ها و طیارات بدون پیلوت دیگر کشتار "اندکی" را وسیله شده اند، چرا که ستراتیژی شان

به طالبان نفوذ بیشتری بخشید و آنانرا نیرومند تر از پیش ساخت، اکنون در پی تغییر ستراتیژی افتاده و میخواهند هر چه زودتر مقاومت را قلع و قمع سازند. آنها میدانند که دیگر هیچ دروغی چون دموکراسی، مبارزه با تروریسم، مبارزه با رشوه، اختلاس و کشت، قاچاق و ترافیک موادمخدر و... باقی نمانده است تا مردم را در کشور های شان فریب دهند و به **یگانه ستراتیژی امریکا- ناتو که هدف از آن تسخیر منابع انرژی آسیای میانه و ایران است**، برسند.

با تغییر ستراتیژی، ناتو- امریکا میخواهند تفهیم نمایند که خیلی ها در فکر جلوگیری از کشتار های هوایی است، که در آن طالبان خود را در میان مردم ملکی پنهان می نمایند و قوای اشغالگر مجبور به بمباردمان میگردد. ولی اگر سؤال چنین مطرح گردد که آنهمه جوان و نو جوان اعم از دختر و پسر، زنان و مردان سالمند که زمینه استفاده چند لیتر محدود تیل برای شان فراهم شده بود، پناهگاه طالبان بود؟

واقعیت اینستکه ناتو- امریکا با چالش های شدیدی در صفوف طرفداران خویش قرار داشته و کوشش دارند هر چه زودتر راه حلی برای این همه شرمساریهای سیاسی- نظامی و قتل و کشتار شان تدارک بینند. طوریکه دیده میشود اکنون نیروی ۶۸۰۰۰ نفری ناتو برای این یورش تباه کن کافی نیست، بل آنان در جستجوی آن اند که چگونه سد راه کشورهای هالند و کانادا که بالترتیب در سالهای ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ نیروهای شانرا از افغانستان برگشت میدهند، گردیده و به سائر کشور ها هوشدار دهند که از ستراتیژی نابکار آنان پیروی کنند. این ستراتیژی تکرار همان ستراتیژی قبل است که در آغاز اشغال افغانستان براه انداخته شده بود. یعنی تعرض مستقیم از طریق نیرو های زمینی. اگر این ستراتیژی مؤثر بود، پس چرا تغییر یافت؟ و اگر مؤثر نبود، چرا اکنون بر آن تأکید میگردد؟

خلاصه اینکه این دروغ نیز بی اساس است و ناتو- امریکا برای آینده نزدیک ازین تاکتیک پوچ که گویا سرنوشت انتخابات معلوم نیست استفاده کرده، استکاکات در سرحدات کشور های همجوار با افغانستان را دامن زده، راه های نفوذ و نفوذ بیشتر را درین کشور ها تدارک می بینند. ناگفته نباید گذاشت که مخارج اشغال افغانستان در حال حاضر به ۳۰۰ میلیارد دالر رسیده است و اینکه واقعیت چیست، افشا نمیشود.